

suçlu halktan sevilen halka...

Geschrieben von: Erkiner

Freitag, den 23. April 2010 um 06:35 Uhr -

Engin Erkiner: BBC'nin değişik ülkelerde 30 bin kişi hakkında yaptığı soruşturmaya göre, Avrupa'da en sevilen halk Almanlar... Almanları en çok sevenler de I. ve II. Dünya Savaşı'nda savaştıkları Fransızlar ve İngilizler...

Yirmi yıl önce bile Tätervolk-suçlu halk olarak bilinen Almanların imajındaki bu büyük değişimin nedenlerini açıklamaya çalışalım...

Öncelikle belirtmek gerekir: BBC'nin araştırmasını bilimsel olarak görmek mümkün değildir, ama bu araştırmanın en azından bir fikir verdiği de açıktır.

20. yüzyılın en büyük soykırımına aktif katılım sağlamış bir halkın gösterdiği büyük değişimin nedenlerini kısaca da olsa açıklamak gerekir.

Nazi dönemiyle ilgili araştırmalarda yıllarca Nazilerin kullandığı ve dönemine göre oldukça ileri propaganda teknikleriyle terör üzerinde fazlasıyla duruldu. Ne ki, bunların açıklama gücü hayli sınırlıydı ve asıl soru şuydu: Alman halkı Nazilerin propagandasını içselleştirebilecek duruma nasıl gelmişti? Nazilerden önce halka bakılması gerekiyordu.

Adorno'nun "otoriter kişilik" çözümlemesi daha sonra yetersizliği ortaya çıkmakla birlikte bu konuda ilk önemli adım sayılır. Halkın otoriteye kolaylıkla boyun eğmesinin kökleri ailede yaşadığı sosyalizasyonda aranıyordu. Bu konuda Auschwitz kamp komutanının idam edilmeden önce yazdıkları dikkat çekicidir. Yaklaşık şöyle diyordu: "Ben kimseye kötülük yapmadım, sadece aldığım emirleri yerine getirdim ve görevimi yaptım."

Faşizme, halkın kültürel özelliklerini ve yaşadığı sosyalizasyonu dikkate almadan esas olarak tekelci burjuvazi ile açıklamak hayli eksikti.

Demokratik Almanya Cumhuriyeti de Federal Almanya Cumhuriyeti de aynı halkla işe başladılar: Sonuna kadar Hitler'in arkasında durmuş ve 20. yüzyılın büyük soykırımına aktif olarak destek vermiş bir halkla...

DAC'de faşizm konusu sadece tekelci burjuvaziye bağlandı ve o da ortadan kalktığına göre meseleye kapanmış gözülle bakıldı. FAC'de ise nazi suçlularının bir bölümü Nürnberg'de mahkum edilmesine karşın, konu, halkın kendisiyle hesaplaşması boyutuna kadar gelmedi.

Almanya 68'i aynı zamanda savaş sonrasının ilk kuşağının önceki nesillere isyanını, Nazileri iktidara getirmiş ve desteklemiş olanlara hesap sorulmasını da içerir. FAC ile sınırlı kalan 68, halka kendisiyle hesaplaşmayı da dayattı.

Zaman içinde nazi döneminde işlenen insanlık suçu ve bu suçun kitlesel karakteri açık olarak kabul edildi. Soykırımın sadece yönetimin kararı ve kolluk kuvvetlerinin uygulamalarıyla hayata geçmesi mümkün değildir. Halkın önemli bölümünün katılımı, en azından pasif desteği şarttır. Almanya'da da böyle olmuştu. Bunu Yahudiler ve başka ülkelerin halkları zaten biliyorlardı, en son Alman halkı da öğrendi ve kabul etti.

NASIL KABUL ETTİ?

Geçmişte ağır bir suç işlediğini, kendisinin olmasa bile babalarının ve dedelerinin bu suça aktif olarak katıldıklarını kabul etmek kolay değildir. Alman halkının bu kolay olmayan işin üstesinden gelebilmesinin iki nedeni vardır:

Birincisi: 68 hareketi, önceki kuşakların kültürünü reddettiği için kuşaklar arasında kültür transferi sınırlı olarak gerçekleşebilmiştir. Bu durumda önceki kuşakların ömürlerinin sonuna gelmesi, büyük bölümünün ölmesi, değişimi kolaylaştırmıştır.

İkincisi ve daha önemlisi şudur: Tek tek insanlarda olduğu gibi halklarda da kendine olan güven arttıkça geçmişin ağır yanlışlarının değerlendirilmesinde daha rahat davranılır. Ne kadar önemli olursa olsun bir mirası reddedebilmek, onun yerine başka bir şey konulabildiği oranda daha kolay olur.

Buradaki “başka bir şey” esas olarak ekonomik güç değildir. Eğer yüksek eğitim kalitesi, barış hareketi ve çevrecilikte ön planda olmak ve Avrupa'nın entelektüel üretim konusunda gelişmiş ülkesi olmak söz konusu olmasaydı, sadece ekonomik zenginlikle geçmişin ağır mirası aşılamazdı.

KISSADAN HİSSE

On yıl önce Kürtlere, 1915'teki Ermeni soykırımında dedelerinin de aktif rol oynadığını kabul ettirmek mümkün değildi. “Biz zaten varlığı inkar edilen bir halkız, böyle bir halk başkasının yok edilmesine katılır mı?” gibi ilginç bir mantıkla sürekli karşı çıkılırdı.

Son yıllarda ise durum değişti. Kürtler geçmişlerini daha rahat ve açık olarak değerlendirebiliyorlar. 1915'in gerçekleri değişmedi, ama Kürtler değişti.

suçlu halktan sevilen halka...

Geschrieben von: Erkiner

Freitag, den 23. April 2010 um 06:35 Uhr -

Türk halkının da soykırım da dahil olmak üzere çeşitli fobilerden kurtulması, tarihini objektif olarak değerlendirebilmesi ancak reddettiği kanlı mirasın yerini doldurabilecek başka şeyler üretebildiği oranda mümkün olabilecek...

Aydınların bile tekrarlamalar ve alıntı yapmaların ötesine pek az gidebildiği, özgün üretimin oldukça az olduğu bir ortamda, halktan değişmesini beklemek insafsızlık olmuyor mu...

Pratik mi önce gelir yoksa teori mi, duruma göre değişir. Önemli olan her ikisinin de özgün olabilmesidir. Değişmenin ve değiştirebilmeyi öğrenebilmenin başka yolu görünmüyor.